

FOMENT

DIARI NACIONALISTA REPUBLICÀ

ANY XII

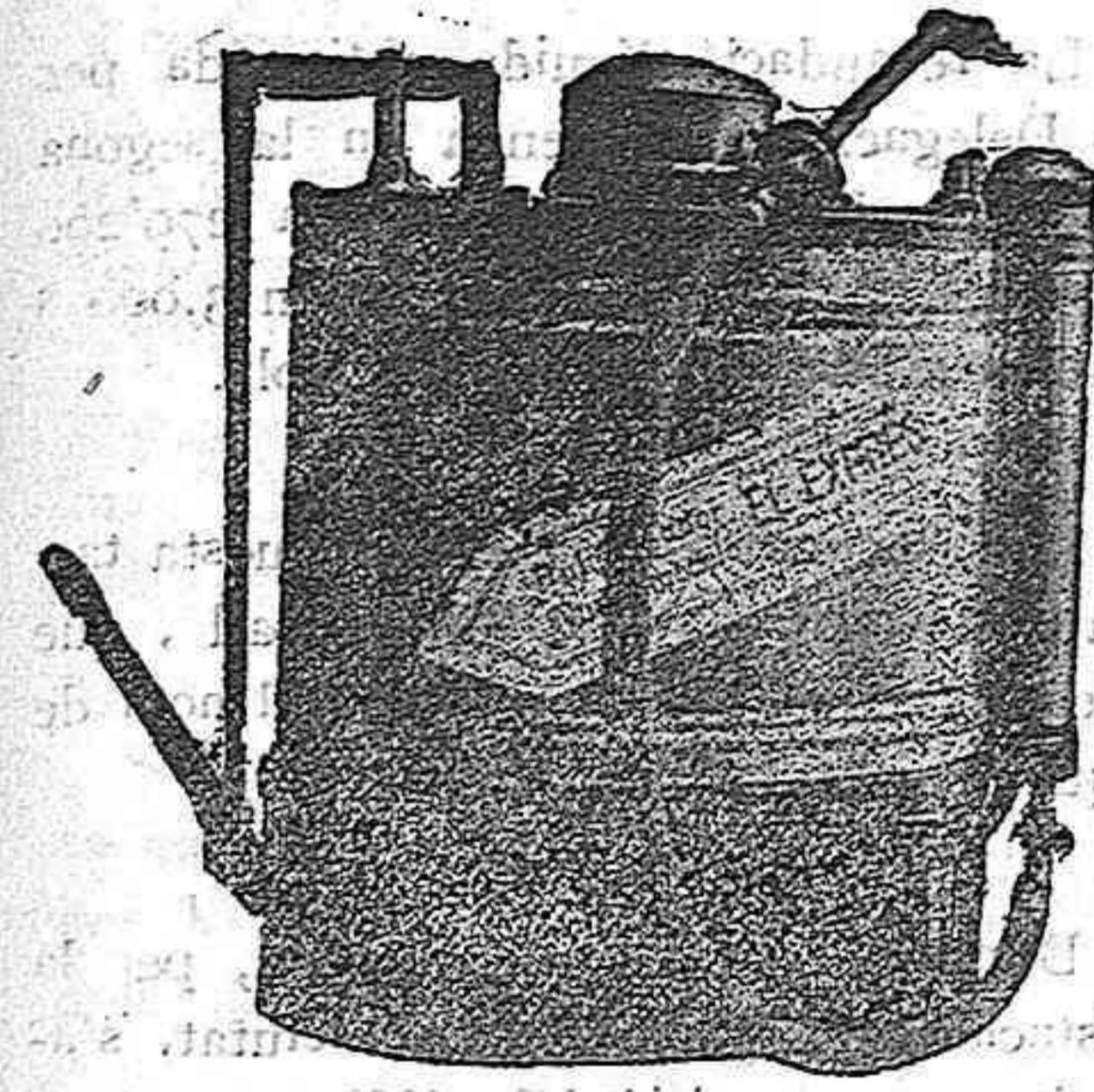
REUS, DIUMENGE 6 DE MAIG 1917

NÚM. 105

Gran Hotel de Londres

HOTEL DE PRIMER ORDRE

Habitacions amb telèfon
urbà i interurbà :: Habitacions amb bany, dutxes i telèfon

Novíssim aparell pera SULFATAR

Construit de COURE ROG

El que reuneix totes les ventatges de senzillesa en el mecanisme, resistència en el material i construcció esmerada

VEURE'LL ES ADQUIRIR-LO

Per a proves i detalls al seu constructor

JAUME SAGARRA, Sant Joan, 12 i 14—REUS

VENDA I ARREGLO DE TOTS ELS SISTEMES

GLOSES A UN LLIBRE

A posta de
"El Nacionalismo Catalán"

EL CATALANISME, DOCTRINA CIENTÍFICA.—A tanta plenitud han arribat, a Catalunya, els ideals nacionals, que ja són possibles llibres científics sobre el Catalanisme. Amb aquest caràcter se'n presenta la darrera obra d'En Rovira i Virgili, «El Nacionalismo Catalán». Fins aquí, les aspiracions del nacionalisme català tenien llurs expositors i teoritzants, més encara no tenien llur historiador, sobre tot un historiador que raonadament les presentés com un fet natural i fatal, i n'estudies tots els maticos des d'un punt de mira elevat.

No és el nacionalisme català un fet a part i isolat, una excepció. Ben clarament ho remarcà En Rovira i Virgili. Es un de tants problemes com ha plantejat la moderna ideología del liberalisme, que poc a poc penetra en tots els pobles de la terra. Tant mateix, si la eclosió de tants de nacionalismes és conseqüència del revolt produït en el moment del triomf de la Revolució Francesa, era també que aitals problemes covaven des dels temps mitgevals, durant els quals es formaren i consolidaren la majoria de les nacionalitats avui dia existents.

De la estratificació de les pàtries naturals i del llevat de la Revolució Francesa, n'ha resultat una sèrie de fets experimentals, que ja avui poden ordenar-se científicament. En aquest sentit, «El Nacionalismo Catalán» és un capítol més de la obra capdal d'En Rovira i Virgili, «Historia dels Moviments Nacionalistes», per quan exposa la substànci de la esmentada estratificació, del que es refereix a la pàtria catalana, i el desenrotillament que l'aspiració catalana de lliberació ha pres fins els temps actuals.

Eixes aspiracions rebén des de fa anys la consagració d'a's i magnífics exemples. Si a Catalunya es diu actual-

ment: «Catalunya pels Catalans», a Amèrica, Monroe va dir: «América pels americans». Avui, Wilson, el profeta, reclama la necessitat de que la vella Europa apliqui el principi de Monroe a totes les pàtries, i la encaminà vers una realitat justa i ideal. Es que les teories ja comencen a devallar a la pràctica. El nacionalisme s'encaixa vers el triomf. El nacionalisme comença a ésser cosa viva viable. Es ja una sèrie de fenòmens encadenats. Trobar aqueix encadenament, presentar-lo al mètode, vet-aquí una tasca no sols de historiaria, sino de biòleg. I En Rovira i Virgili és, per ara, el primer biòleg del Catalanisme.

EL GIBELINISME CATALA.—En nostre individualisme, que massa sovint té apariències barbàriques, si ens ha fet molt mal en el transcurs de la història, ha produït en el caràcter català una molt apreciable qualitat: la de fer-lo ésser fervent amant de la llibertat. Quan els Papes eren representació de l'imperialisme romà, Catalunya era enemiga dels Papes. El seu individualisme repugnava a ésser una colònia del Pontificat. Aquest seu gibelinisme s'ha continuat a través dels temps. Tot el segle XIX ha sigut a Catalunya, un segle gibelí. En la batalla de Muret, els catalans no es donaren pas per vencuts. Allí es condemnà la expansió continental de Catalunya, però l'espiritu del vencut ha regit després el món. En Rovira i Virgili fa una afirmació que convé repetir, per a que la escoltin els qui blasmen al Catalanisme d'ésser retrògrada: «Jamai en la Catalunya nacional no hi hagué tendències a la teocràcia. En mig de la religiositat de la època, i sens que hi manquessin les manifestacions de la superstició popular i les persecucions per motius de fe, propies d'aquell temps, Catalunya fou un poble lliberal, tolerant, poc donat als extrems del fanatisme i de la exacerbació religiosa.

Diguem-ho altrettant. Catalunya fou la menys migval de les nacions de la Edat Mitjanà, la que més s'apropà al règim constitucionalista dels temps moderns, la que més s'avencà a la civilització després. Que de res li servia

Dr. S. GIL VERNET

METGE-CIRURGIÀ DE L'HOSPITAL DE STA. CREU.-EX PREPARADOR

ANATÒMIC PER OPOSICIÓ DE LA FACULTAT DE MEDICINA

CIRURGIA :: Matriu :: VIES URINARIES

ESPECIALITAT EN LA CURACIÓ DE LES HERNIES

Consulta de 6 a 9

BARCELONA. - Carrer Nou de Sant Francesc, 5, pral. - BARCELONA

a Catalunya la seva unitat completa, si no fos un tot lliure i solvent dintre la varietat de totes les altres pàtries del món.

que en la primera ocasió que's presenta la esquadra imperial saludarà en demonstració de respecte el pabelló argentí.

EN ELS IMPERIS CENTRALIS

Segons un telegramma de Viena a la «Gaceta de Francfort», les manifestacions pacifistes organitzades pels socialistes el dia 1.^r de maig han tingut el major èxit.

Els obrers i les classes mitges assistiren a dites manifestacions en totes les ciutats d'Austria.

De Budapest diuen al mateix període que en els mitings del Primer de Maig es discutí la qüestió de la pau i la reforma electoral.

El comte de Tisza fou durament castigat per sa actitud hostil a dita reforma; però els oradors coincidiren en que sols després del concert de la pau serà possible establir un règim democràtic.

Els partits oficials anglesos es limitaren a dir que les tropes britàniques han pres ja nombrosos i importants posicions enigmiques i continuen el seu avenc.

*

Des de Berna diuen que l'Associació pangermanista tracta de influir en els pròxims debats del Reichstag, mitjançant la proposició que dirigeix a les agrupacions locals que d'ella depenen, amb el propòsit d'agitjar a la opinió pública.

L'Associació pangermanista califica la pau sense anexions i sense indemnitzacions com la pitjor desèditxa que pot ocurrir, i com un empobriment complet del poble alemany, i per a combatre aquesta idea aconsella a sos representants organitzin en totes parts reunions públiques.

«Es necessari —diu la Associació— que el canceller prengui la iniciativa en aquest punt i que el poble alemany dicti sa voluntat de pau per la victoria;

De Ginebra diuen que, segons el *Münchener Post*, el racionament a Alemanya per a la setmana actual és el següent:

Pa, tres lliures; els obrers ocupats en treballs penosos tindrán un suplement de dos lliures i mitja; carn, 250 grams, més altres 250 grams per a compensar la disminució de pa; els obrers abans senyalats tindrán un suplement de cent grams de carn i 250 grams de salxixa; grasa, 75 grams, suplement de 25 a 40 grams per als obrers especials; formatge, 125 grams; suplement de 200 grams per als obrers; llet, un quart de litre; si en queda després de distribuir-se a les dones embragues i als vells, a quins se senyala d'un quart a mig de litre; pastates, una lliura i tres quarts, llegums, sis lliures; ou, un per setmana.

NOTÍCIES VARIES

L'Eco Belga diu que han tornat a realizar-se les deportacions de la província de Mons. Els deportats ara són en majoria joves pertenents a les classes més acomodades.

Un radiogramma de Nauen diu que en la nit del 2 al 3 de maig fou enfonsat en

front a la costa de Flandes per forces exploradores alemanyes un torpedero anglès que portava motor de gasolina.

I un parte oficial de l'Almirallat britànic comunica que el transport «Arcadiam», amb tropes a bordo, fou torpedejat i enfonsat per un submarí en el Mediterrani oriental. S'ofegaren 19 oficials, 214 soldats i 36 tripulants.

Més de la Constitució de la Diputació

Ni republicana ni nacionalista

Per molt que s'hi empenyin els orígens del possibilisme local, «Las Circunstancias» i «El Consecuente», no convencerán a ningú de que la Diputació s'hagi constituit republicànicament, que diuenells. Respecte a lo manifestat pel primer dels citats periódics entorn de la constitució de la Diputació, ja ho comentavem ahir, demostrant la falsitat de les seves asseveracions i l'acomodatisme dels possibilistes sempre disposats a arrimar-se al sol que més calenta. Sols ens manca avui recullir co que afirma «El Consecuente», quin periòdic és una mena de torna de «Las Circunstancias», i posar-ho en parangó precisament amb quelcom que diu «La Veu de Catalunya» a propòsit també de la constitució de la Diputació tarragonina, o més concretament de l'elecció de son nou president.

Afirma «El Consecuente» que «la província de Tarragona ha logrado de nuevo el alto honor de constituir la Diputación provincial con mayoría republicana». Això de la *mayoría republicana* no és cert, per quant han hagut de comptar els titulats republicans amb els DOS ÚNICS DIPUTATS REGIONALISTES, als qui han hagut de donar dos càrrecs importants com són els de vis-president i secretari de la Diputació.

Pero «El Consecuente» no's para en barres, i no sols per a res fai esment dels dos diputats regionalistes, mercés als quals els seus amics i altres titulats republicans de diferents matigues, s'acaben de constituir en majoria a la Diputació, sinó que fantasejant sobre les consecuències polítiques d'aquest fet, vaticina el *retiro definitivo*, junt amb nosaltres, dels lligueros o jesuïtes de la Lliga —és el llenguatge als qui, com a nosaltres, insulta i dirigeix quatre fàstics i qualifica de SEPARATISTAS!!

«Cria cuervos...» I ara ve com l'anell al dit recollir co que diu «La Veu de Catalunya», en son article d'ahir «Els dos presidents», dedicat a enaltir la personalitat dels presidents de les Diputacions de Barcelona i Girona. Diu en un incís «La Veu»:

«A les darreres eleccions començà l'exode de la catalaníssima de la clàssica Tarragona envers el nacionalisme eficient, indefectible, i voltat com la deitad tutelar de la ciutat romana, de paneres de fruits ja conseguits.»

I afageix més avall el diari regionalista:

«La vida catalana, però, trobarà així mateix valiosos fonaments per les seves millors actuacions als cossos provincials de Tarragona i Lleida. I ens és plaent acabar aquestes ratlles congratulant-nos que a la Diputació de Tarragona haigui escaigut la presidència a persona que, maldament afirman el republicanismus com a qüestió prèvia, sigui tan provadament i característicament nacionalista com el senyor Mestres.»

«La Veu» s'equivoca al donar el nom del nou president de la Diputació de

Tarragona. No és el senyor Mestres, sinó el senyor Lloret l'elegit president. Pero ens és igual per al nostre objectiu que no és altre que el de fer constar que en la Diputació de Tarragona no hi ha ni hi ha hagut potser un home de significació tant catalanista com don Ramón Vidiella, el president del passat bini, que ara ha cessat. Ningú té l'història del senyor Vidiella, ningú com ell és lo que se'n diu i se'n pot dir un vell catalanista.

De manera que per aquest costat, seixors de «La Veu», la Diputació no hi ha guanyat res amb el canvi i en quant a lo demés ja poden veure com parlen els portaveus dels seus aliats...

De l'Ajuntament

SESSIÓ D'ANS D'AHIR

Baix la presidència de l'alcalde senyor Simó i amb assistència dels regidors seixors Cavallé, Magrimá, Porta, Segimon, Balaguer, Pijoan, Clivillés, Massi, Casagualda, Jordana, Rojo, Adserà, Barberà, Bosch, Salvat, Roig, Sardà, Tricaz, Aguadé i López, comença la sessió.

Se dona lectura de l'acta de l'anterior que és aprovada.

Extracte dels Botlets Oficials de l'última setmana. El núm. 105 publica el reglament per a la circulació d'automòbils. Es llegeix lo que interessa a l'Ajuntament i s'acorda passi a la Comissió.

Comunicació de l'Alcaldia-Presidència donant compte d'haver nomenat Inspector de Rondes Municipals a don Emili Ciutat Marsal, als efectes de la gratificació consignada en pressupost. Conforme.

Comunicació del senyor arquitecte municipal interessant el nomenament de moço de l'Escola d'Aprendents i de Comers, vagant per renúncia de Josep Gil Martín. El senyor Porta proposa l'urgència per que apropiant-se els exames és necessari el nomenament, i, després de declarada l'urgència, diu que podrà nomenar-se al que ho desempenya internament. Així s'acorda.

Dictamen de la Comissió de Foment proposant la concessió de permís a don Joan Grau Gené per a practicar obres de nova planta en la casa núm. 18 del carrer de Sant Lluís. Aprovat.

Dictamen de la Comissió d'Hisenda: Proposant se l'autoritzi per a d'acord amb l'Alcaldia sol·licitar i gestionar del Govern les concessions que consideri beneficioses per a l'Ajuntament conforme a la llei d'autoritzacions. Aprovat;

Proposant el nomenament d'una Comissió per a gestionar junt amb les representacions dels Ajuntaments de Tarragona i Valls, de la companyia «Riegos y Fuerzas del Ebro» la concessió del fluït elèctric en les condicions ofertes als municipis de Osca i Lleida. Aprovat i que la Comissió la formin els seixors Balaguer, Sagalà i Tricaz;

I proposant la reproducció i ampliació de l'instància reclamant els deutes de l'Estat procedents de béns desamortitzats. Aprovat.

Dictamen de la Comissió de Foment de damunt la taula, presentant el projecte de reglament del Cos de Bombers.

El senyor Roig troba hi manca se seixali el sou que cobrarán els bombers.

El senyor Simó li contesta que no s'hi consigna perque es vol saber abans amb els medis que comptarà la Junta.

Hi intervé el senyor Jordana qui diu

tot seguit, s'ha suprimit la consignació que ja hi constava.

La presidència ordena la lectura dels sous a peregrinar pels bombers, i el senyor Roig troba que al consierge se li assigna poc sou.

Acta de subasta, de damunt la taula, sobre adjudicació provisional del remat a favor de don Jaume Sidós Montané del servei de brigada municipal i llimpiesa pública i domèstica.

El senyor Bosch diu que el seu objecte al fer quedar l'acta de la subasta damunt la taula era per informar-se dels antecedents del senyor Sidós com a contractista de l'Ajuntament. Ara pot afirmar que's tracta d'un senyor que altres vegades ha tingut el servei i no ha complert i adhuc se li tingue que rescindir el contracte. Demana el senyor Bosch en virtut de lo manifestat i amb arregl a la llei, que's consideri incapacitat al senyor Sidós per a poguer contractar amb l'Ajuntament.

El senyor Cavallé manifesta que no és suficient lo manifestat pel senyor Bosch per a formar judici i resoldre la conseqüència. Com que's tracta d'una qüestió de dret—afegeix el senyor Cavallé—proposo que passi a informe a l'advocat assessor de l'Ajuntament.

Així s'acorda.

Distribució de fons per al corrent mes. Aprovada.

Estat comparatiu del Matader del mes d'abril últim. Enterat.

Liquidació d'obres: Aprovada. Comptes. Aprovats.

Es llegeix una comunicació del senyor coronel comandant militar conviant a l'Ajuntament a l'acte de la jura de bandera. S'acorda donar les gracies i que hi assisteixin els regidors que vulguin.

El senyor alcalde diu que se li ha apropat el representant de la societat «Aguas de Reus» per a parlar del retorn del dipòsit de les 7.000 i pico de pessetes, oferint cobrar-les a plaços mitjançant l'acceptació d'unes lletres per l'Ajuntament. Queda autoritzat per a arreglar-ho de conformitat.

La presidència ordena la lectura pel senyor secretari dels drets de Comptaduría, interessats en l'anterior sessió, sobre el cost dels treballs d'esclar la llenya procedent de l'espug de l'arbrera.

Segons aquests drets les factures firmades pel senyor Segimon per dit concepte pugen 350 pessetes, i aquest senyor fa notar que per error de redacció firmà unes factures que corresponien a la Secció de Foment. Demostra el senyor Segimon que la llenya esclada a Casa de la Caritat sols ha costat 269'50 pessetes, i afirma que segons càculs, la llenya esclada puja de 65 a 70 tonelades; de manera—diu—que ha vingut a costar el treball d'esclar unes 4 pessetes per tonelada, no les 18 que afirmà el senyor López havia costat. I en quant a les 400 pessetes que deia el senyor Salvat que s'haurien estalviat portant-la a la serra, pregunta el senyor Segimon si així estalvi era possible no havent costat l'esclar la més que 269'50 pessetes.

El senyor Salvat es fa un embull amb els números, demostrant-li el senyor Segimon com confon les illes britàniques, englobant partides i gastos efectuats per distints concepcions.

Diu el senyor Segimon: El senyor Salvat engloba lo gastat en l'espug i trocejament de la llenya en el passeig amb els treballs d'esclar-la. D'aquí la seva confusió i el seu error.

Pero el senyor Salvat no vol baixar del burro, i encara que li costa molt dir mitja dotzena de paraules, insisteix en sos tretze cada vegada més desorientat. En vista de que no se l'entén, el senyor

Casagualda li diu que faci una memòria. (Grans rialles).

El senyor Roig les emprén contra el comptador municipal perque diu que dona dades contradictoris.

Allavors hi intervé el senyor Cavallé qui surt en defensa del senyor comptador, dient que és un funcionari probe i cumplidor del seu dever. El que hi ha—afegeix el senyor Cavallé—és que s'han de sapiguer demandar els drets de Comptaduría, puig és molt fàcil confondre's. Dona el senyor Cavallé unes quantes lligons de comptabilitat al senyor Roig, que no aprofiten, puig aquest senyor continua xapollejant de peus a la gallega.

Apoia el senyor López al seu company de fatigues i mala intenció senyor Salvat. Com sigui que també pretengui fer-ho l'incommensurable senyor Sardà, l'interromp el senyor Casagualda diguent-li: ¿I la llenya que vosté es va deixar pendre, quant va costar? Aquestes paraules produeixen en el senyor Sardà l'efecte d'un sinapsme. Es gira tot aixat i vocifera, sortint-li els ulls de les órbites.

La presidència imposa ordre i per si s'apropa una proposició del senyor Segimon acordant-se nomenar una Comissió composta d'un representant de cada grup per a la comprovació dels drets a Comptaduría i Depositaria i encaixar als tècnics municipals informis sobre la cantitat de llenya astellada.

El senyor Pijoan proposa que s'autoritzi l'arreglo de les palmeres del passeig de Pròsper de Bofarull per administració. Aprovat.

El senyor Tricaz protesta de que es pagui puntualment als metges que fan el servei de la beneficència gratuïta i no es pagui en canvi a les farmàcies que suministren les medicines.

El senyor Magrinà diu que això passa per que els metges cobren per nomina i els farmacèutics per factures i les nòmines es paguen totes a l' hora.

El senyor Adserà fa un pàrec sobre la cloaca del quartel, que li contesta el senyor Simó.

El senyor Barberà parla de la reorganització del servei de vigilància i es quanya de que s'hi hagi introduït alguna modificació sense consulta de l'Ajuntament.

L'alcalde li contesta que té caràcter tranzitori.

I s'aixeca la sessió.

Informació

Escola de Viticultura i Enologia de Reus

Observacions Meteorològiques DEL DIA D'AHIR

	A les 9	A les 15
Baròmetre corregit a 0°.	751.	750.
TERMÓMETRE (Màxim) Sol...:	20.	
TERMÓMETRE (Màxim) Ombr.: :	17.	
PSICRÓMETRE (Temperatura sec.) :	9.	
PSICRÓMETRE (Temperatura humit.) :	11.	
Humitat relativa de l'aire...:	18.	17.9
Tensió del vapor acuos...:	15.4	14.8
ANÈGUE-Direcció del vent...:	SE	S
METRE Velocitat del vent...:	43.5	58.5
Pluviòmetre...:		
Evaporòmetre...:		
Estat del cel...:	1.7	3.
	Núvol	Núvol

Ahir al matí, a dos quarts de nou, en el carrer del Doctor Robert, cantonada al carrer del Camí de la Selva, un cable elèctric matà un cavall que montava un cabó del regiment del cavalleria de Tarragona, sense que afortunadament el cavaller sofriés cap dany.

El contacte s'establí amb un fil telefònic que uns operaris de la Central estaven instal·lant.

** * *

En la Sucursal de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis durant la pròxima setmana se trobarà de torn el vocal de sa Junta de Patronat, don Joan Elias.

* * *

Saló de Sombreros de Lluisa Morera

Carrer de Jesús, 12. — Reus

La duena d'aquest establiment se complau en participar a les senyores, que en ell hi trobaran un extens i variat assortit en sombreros d'alta novetat, adaptació dels últims models de París.

* * *

En el programa de pel·lícules que's projectarà avui en el Teatre Fortuny, hi figura, entre altres, la magistral producció de 3.000 metres de la marca Tiber Film, de Roma, «Poder Soberano», interpretada per la genial artista Hesperia.

El resto del programa serà tot nou i escullit.

* * *

La recaudació líquida obtinguda per la Delegació d'Hisenda en la segona quinzena d'abril, ascendeix a 279'260 pessetes, de les que corresponen 3.000 a quotes militars i 4.895 a alcoholos.

* * *

A la societat «La Palma» aquesta tarda s'hi celebrarà l'acostumat ball, que menitzarà la banda que porta el nom de aquella entitat.

* * *

Durant el passat mes d'abril, per la Estació Enològica d'aquesta ciutat, s'analitzaren, a petició del públic, 140 mostres de vi, una de concentrat, 19 de mistelles, dos de tàrtres, dos de terra, 8 de sofre, tres de sulfat de coure, una de metabisulfit potàsic, una de superfosfat de calc, dos de sulfat amònic i tres addabaments complexes; es donà tractament per a 8 vins defectuosos i 7 vinyes malalties i es resolqueren 47 consultes sobre enologia, 75 sobre viticultura, 23 sobre ensenyanza, 57 sobre assumptes tècnico-comercials, 15 sobre agricultura general, i 18 sobre assumptes diversos.

* * *

L'A P U B L I C I D A D

Se ven a la

